

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 17 din 10.01.2024

Dosar nr.: 770/2021

Petiția nr.: 7148/23.09.2021

Petent:

Reclamată: Universitatea Politehnică București

Obiect: neacordarea cazării în cămin studentesc studenților care prezintă un test negativ COVID-19, doar studenților vaccinați sau cu adeverințe că se află după 15-180 de zile după infectarea cu virusul COVID-19

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1. ;

Numele și sediul reclamatei

2. Universitatea Politehnică București, Splaiul Independenței nr. 313, București.

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

4. Părțile au fost citate în condițiile pandemiei.

5. Punctul de vedere al reclamatului s-a comunicat petentului, fiind solicitate concluzii scrise.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 7148/23.09.2021**, arată că în data de 22.09.2021 studenții universității reclamate au fost anunțați că doar cei vaccinați sau cu adeverințe că se află după 15-180 de zile după infectarea cu virusul COVID-19 se pot caza în căminele studentești, prezentarea unui test negativ COVID-19 nefiind între criteriile de eligibilitate.

A depus la dosar înscrisuri.

Petiția a fost înregistrată și cu nr. 7203/27.09.2021.

Sușinerile reclamatei

7. Universitatea reclamată, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 8397/08.11.2021**, arată că a respectat recomandările Ministerului Educației Naționale de a acorda prioritate persoanelor vaccinate.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

8. **O.G. nr. 137/2000** definește discriminarea directă prin art. 2 alin. 1, care prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

9. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

10. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

11. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțelege în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussele împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

12. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

13. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând *„sau oricare alt criteriu”*, însă aceste criterii, conform cauzisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei, 7 decembrie 1976, §56*). *„Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55)*, menționând că noțiunea *„orice altă situație”* trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §56-61*), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §62*).

14. Privind dreptul, Colegiul director se poate raporta la orice drept prevăzut de **O.G. nr. 137/2000**, de legislația națională respectiv de tratatele internaționale ratificate de România. CEDO, în cauza **Sejdić și Finci împotriva Bosniei și Herțegovinei**, 22 decembrie 2009, §53, arată că **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului** acoperă patru cazuri, în particular când o persoană este discriminată

„i. în a se bucura de orice drept asigurat în mod specific unei persoane conform legislației naționale;

ii. în a se bucura de un drept care se poate deduce din obligația clară a unei autorități publice în temeiul legislației naționale;

iii. de către o autoritate publică în exercitarea puterii discreționare (spre exemplu acordarea unor subvenții);

iv. prin orice alt act sau omisiune de către o autoritate publică (spre exemplu comportamentul autorităților de impunere a respectării legii când controlează o rebeliune).”

15. În speță sunt relevante prevederile art. 10 din **O.G. nr. 137/2000**: *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin:*

[...]

h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități”.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

16. Colegiul director constată că Ministerul Educației Naționale a recomandat ca în perioada pandemiei să se acorde locuri de cazare în căminele studențești cu prioritate persoanelor vaccinate. Universitatea reclamată nu a acordat o prioritate conform recomandării primite, ci a condiționat acordarea unui loc în cămin doar studenților vaccinați sau cu adeverințe că se află după 15-180 de zile după infectarea cu virusul COVID-19. Studenții cu test negativ COVID-19 au fost excluși. Astfel universitatea reclamată nu a ținut cont de faptul că ar fi putut exista, spre exemplu, studenți cu diferite afecțiuni medicale pentru care vaccinarea era contraindicată.

17. Din punctul de vedere al siguranței medicale dintr-un cămin studențesc, o persoană vaccinată sau care se află după 15-180 de zile după infectarea cu virusul COVID-19 nu se află în situație similară cu o persoană care nu îndeplinește aceste condiții.

18. Condițiile stabilite pentru cazarea în căminele studențești au fost justificate obiectiv prin scopul legitim de a proteja sănătatea studenților, măsura fiind necesară și proporțională cu scopul urmărit.

19. În consecință fapta nu reprezintă diferențiere și astfel nici discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu 7 voturi pentru și 2 împotriva ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Fapta sesizată nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 10 lit. h) din **O.G. nr. 137/2000**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA - Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

GRAMA HORIA - Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Redactată și motivată: H.I.
Data redactării: 15.01.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.